

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægspension til forhenværende konstitueret Chef for 2den Udskrivningskreds, Oberstløjtnant E. N. Barfoed.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5973).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

N. P. Jensen: Jeg vil tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Spørgsmaalet om en Tillægspension til Oberstløjtnant Barfoed blev i sin Tid af den højtærede Justitsminister forhandlet med Finansudvalget. I dette blev man enig om at søge at faa henvist det Lovforslag, som maatte fremkomme, til Finansudvalget, fordi vi ønskede i en Betænkning — derom var hele Udvalget enig — at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at give Tillægspension af honorarlønnede Stillinger, og for i alle Tilfælde, naar det skulde være, saa dog at faa fælles Regler derfor. Ved en forhaabentlig tilgivelig Fejltagelse fra alle Partiers Side blev dette forglemt ved Sagens første Behandling, Forslaget blev altsaa ikke henvist til Finansudvalget, og dette fik ikke Lejlighed til at komme med den Henstilling til Ministeren eller maaske rettere til Konseilspræsidenten, som det var Tanken at komme frem med. Det er Grunden til, at jeg nu ganske kort skal sige det, som vi vilde have udtalt i Betænkningen. Vi staa, særlig i Finansudvalget, Gang efter Gang overfor det Tilfælde, at denne eller hin efter at være frattraadt et Embede faar en honorarlønnet Stilling, som han saa muligvis beklæder i nogle Aar, og naar han saa af en eller anden Grund ikke kan beklæde den længere, kommer han og søger Tillægspension, og der er i Masser af Tilfælde givet en saadan. Det vil med andre Ord sige, at Stillinger, der have været tænkte som honorarlønnede, i en Mængde Tilfælde i Virkeligheden ere gaaede over til at blive pensionsgivende Stillinger ifølge Coutume, ikke ifølge Lov. Ja, der er, saa vidt det er oplyst for mig, endogsaa Eksempel paa en afgaaet Embedsmand, der oppebærer

tredobbelt Pension, om man vil. Han har haft et Embede med Pension, har derefter faaet en honorarlønnet Stilling med Pension og derefter igen en ny honorarlønnet Stilling med Pension. Det kan blive for meget af det gode.

Derfor var Udvalget enig om at bede Ministeriet som saadant gennem dets højtærede Chef om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og undersøge, om vi ikke i nogen Maade kunde komme bort fra denne Given Pension for honorarlønnede Stillinger. Jeg tør ikke benægte, at der i mange Tilfælde vil være al Rimelighed for at give Pension, og jeg er endogsaa noget tilbøjelig til at tro, at vi i et Tilfælde som det foreliggende, hvor en Mand paa Grund af Tunghørighed gaar ud af den ellers normale Embedskarriere, men udmærket godt kan bestride en anden Stilling, i alt Fald vilde give Pension, naar vedkommende har beklædt Stillingen i mange Aar, hvad han her har. Det er ikke selve denne Sag, vi have noget imod som saadan; i alt Fald ikke fra den Side i Udvalget, som jeg tilhører, men vi have ønsket at faa hele dette Spørgsmaal trukket frem til almindelig Drøftelse, inden næste Aars Finansbudget bliver lagt.

Og der er et andet Spørgsmaal, som jeg samtidig vil bede den højtærede Konseilspræsident tage under Overvejelse. Vi have i øvrigt haft Konference med ham derom i Finansudvalget, og jeg maa sige, at han har stillet sig overordentlig velvillig og lovet, at Spørgsmaalet skulde blive taget op. Imidlertid kunde jeg ønske, da jeg ser, at den højtærede Konseilspræsident er til Stede, at han her i Tinget vilde fremkomme med en Udtalelse, der bekræftede, hvad jeg sagde. Det angaar Ønsket om inden næste Aar saa vidt muligt at faa faste Regler med Hensyn til Konstitutioner og Konstitutionshonorarer. Lad os se at komme bort fra Pensioner til disse honorarlønnede Stillinger. Det var det, som vi havde tænkt at drøfte i Finansudvalget, og det er det, jeg vil bede den højtærede Konseilspræsident give os et Løfte om vil blive taget op. Hvor meget der kan bringes ud af det, er jeg i Øjeblikket ikke i Stand til at se, jeg vil heller ikke forlange, at den højtærede Konseilspræsident skal kunne sige os det. Men hvis der kan opnaas bedre og for Staten rimeligere og billige Regler her, haaber jeg, at den højtærede Konseilspræsident vil gøre sit dertil inden næste Samling.